

HUGO ALFVÉN

1872-1960

Drapa

Opus 27

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Finn Rosengren

Levande musikarv och Kungl. Musikaliska Akademien

Syftet med Levande musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska Akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska Akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Edward Klingspor

Levande musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska Akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 2559/Edition no. 2559
2025

Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
979-0-66166-899-2

Levande musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska Akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Orkesterbesättning/Orchestra

3 Flauti (III anche Piccolo)

3 Oboi (III anche Corno inglese)

3 Clarinetti in C, A

Clarinetto basso in B*)

3 Fagotti

Contrafagotto

6 Corni in F

4 Trombe in C

3 Tromboni

Tuba bassa

Timpani

Triangolo

Tamburo militare

Piatti

Gran Cassa

Tamtam

2 (6) Arpe

16 Violini I

16 Violini II

12 Viole

12 Violoncelli

8 Contrabassi

*) I stämuppsättningen ingår även en basklarinettstämma noterad helt i g-klav.

The orchestral material also includes a Bass clarinet part written entirely in treble clef.

Drapa

Hugo Alfvén, op. 27
(1872–1960)

Adagio solenne

I, II a 2

[illegible]

*) Tamburo militare: förstämnd = senza corde

1

13

Fl.

ff

ff

Ob.

ff

Muta in Corno inglese

ff

Cl. (C)

ff

ff

Cl. basso (B)

ff

Fag.

ff

Cfag.

ff

Cor. (F)

ff

ff

ff

Tr. (C)

ff

ff

Tbn. e Tuba

ff

ff

Timp.

cresc.

ff

T. mil.

f

cresc.

ff

Piatti

cresc.

ff

VI. I

ff

VI. II

ff

Vle

ff

Vc.

ff

Cb.

ff

16 Cadenza (a libito)

Arpa I

Arpa II

f

8va

19

Arpa I

Arpa II

12

8va

22

Arpa I

Arpa II

ff

3

26

Arpa I

Arpa II

p *cresc.* *ff*

^

30 **Tempo I**

Fl.

Ob.

C. ingl.

p espress.

Cl. (C)

I.

p espress.

Cl. basso (B)

Fag.

I.

p espress.

Cfag.

Cor. (F)

Tr. (C)

Tbn. e Tuba

Timp.

Arpa I

arpeggio

p

Arpa II

arpeggio

p

Tempo I

sul G

VI. I

p espress.

VI. II

sul G

p espress.

Vle

Vc.

p espress.

Cb.

[illegible]

44

Fl.

Ob.

C. ingl.

Cl. (C)

Cl. basso (B)

Fag.

Cfag.

Cor. (F)

Tr. (C)

Tbn. e Tuba

Timp.

Tri.

T. mil.

Piatti

Arpa I

Arpa II

VI. I

VI. II

Vle

Vc.

Cb.

cresc.

ff

f

p

pizz.

arco

senza bacchette

riten.

2 Tempo I

Più mosso

[illegible]

[illegible]

This page of a musical score is for a symphony, featuring a variety of instruments and dynamic markings. The score is written in a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The instruments listed on the left include Flute (Fl.), Oboe (Ob.), English Horn (C. ingl.), Clarinet (Cl. (C)), Bassoon (Cl. basso (B)), Bassoon (Fag.), Contrabassoon (Cfag.), Cor (Cor. (F)), Trumpet (Tr. (C)), Trombone and Tuba (Tbn. e Tuba), Timpani (Timp.), Triangle (Tri.), Military Snare (T. mil.), Cymbals (Piatti), Arpa I, Arpa II, Violin I (VI. I), Violin II (VI. II), Viola (Vle), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.).

The score is divided into two main sections. The first section, starting at measure 65, is marked "Più mosso" and "riten.". The second section, starting at measure 100, is marked "Tempo I, tranquillo".

Dynamic markings include *ff* (fortissimo), *p* (piano), *pp* (pianissimo), *mf* (mezzo-forte), and *pp dolce* (pianissimo dolce). The score also includes various musical notations such as slurs, ties, and articulation marks.

Measure numbers 65, 100, and 105 are indicated at the top of the page. The score is written in a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature.

71

Fl.

Ob.

C. ingl.

Cl.
(A)

Cl. basso
(B)

Fag.

Cfag.

Cor.
(F)

Tr.
(C)

Tbn.
e
Tuba

Timp.

Tri.

T. mil.

Piatti

Gr. C.

Arpa I

Arpa II

VI. I

VI. II

Vle

Vc.

Cb.

p dolce

p dolce

p dolce

p dolce

IV.

VI.

pp

pp

con sord.

p dolce

skarp*)

pp

pp

pp

pp

pp

p

pp

pp

p pizz.

p pizz.

p pizz.

pp

*) T. mil.: skarp = con corde

75

Fl.

Ob.

C. ingl.

Cl. (A)

Cl. basso (B)

Fag.

Cfag.

Cor. (F)

Tr. (C)

Tri.

T. mil.

Piatti

Gr. C.

Arpa I

Arpa II

VI. I

VI. II

Vle

Vc.

Cb.

II.

IV.

VI.

I, II.

8va

12

(8)

1

78 **4**

Fl. I.

Ob.

C. ingl.

Cl. (A)

Cl. basso (B)

Fag.

Cfag.

Cor. (F)

Tr. (C)

Tri.

T. mil.

Piatti

Gr. C.

Arpa I

Arpa II

4

VI. I

VI. II

Vle

Vc.

Cb.

[illegible]

83

Fl.

Ob.

C. ingl.

Cl. (A)

Cl. basso (B)

Fag.

Cfag.

Cor. (F)

Tr. (C)

Timp.

Tri.

T. mil.

Piatti

Gr. C.

Arpa I

Arpa II

gliss.

(8)

VI. I

VI. II

Vle

Vc.

Cb.

p

pp

8va

5

[illegible]

92

Fl.

Ob.

Cl.
(A)

Muta in C

Cl. basso
(B)

Fag.

Cfag.

Cor.
(F)

Tr.
(C)

Tbn.
e
Tuba

I.

Timp.

Piatti

Gr. C.

T.-t.

Arpa I

pp

mf

Arpa II

pp

mf

VI. I

pp

sf

VI. II

pp

sf

Vle

pp

sf

Vc.

pp

sf

Cb.

pp

sf

99

Cadenza (a libito)

Fl.

Ob.

Cl.
(C)

Muta in C

Cl. basso
(B)

Fag.

Cfag.

Cor.
(F)

I, II. (sord.)

III. (sord.)

IV. con sord.

V. con sord.

VI. con sord.

Tr.
(C)

Tbn.
e
Tuba

Timp.

Piatti

Gr. C.

T.-t.

Arpa I

Arpa II

Cadenza (a libito)

VI. I

VI. II

Vle

Vc.

Cb.

Arpa I

Arpa II

103

8va

più f

Arpa I

Arpa II

106

8va

ff

3

Arpa I

Arpa II

110

p cresc.

ff

Arpa I

Arpa II

114

8va

con forza gliss.

6

8va

7 Tempo I, ma poco più mosso

[illegible]

[illegible]

133

8

Fl.

Fl. III muta in Piccolo

Ob.

ff

Cl. (C)

ff

Cl. basso (B)

ff

Fag.

ff

Cfag.

ff

Cor. (F)

ff

Tr. (C)

ff

Tbn. e Tuba

ff

Timp.

ff

Tri.

ff

T. mil.

ff

Piatti

ff

Gr. C.

ff

T.-t.

f

8

VI. I

ff

VI. II

ff

Vle

ff

Vc.

ff

Cb.

ff

[illegible]

9 Poco più largo

Stockholm maj 1908

Hugo Alfvén

Hugo Alfvén är en av Sveriges mest spelade tonsättare – en ställning som han fick ganska tidigt i sin karriär och som han behållit efter sin bortgång. Den ställningen vilar inte minst på att han skapade veritabla repertoarverk inom flera kompositionsområden: rapsodin *Midsommarvaka* för orkester, folkvisebearbetningar som ”Uti vår hage” för kör och ”Saa tag mitt hjerte” för röst och piano.

Hugo Alfvén föddes 1872 i Stockholm. Tidigt faderlös uppfostrades han och fem övriga syskon av modern som hade en matvaruaffär. Han började spela piano, men övergick snart till violin. Han antogs 1887 för studier i violinspel och harmonilära vid Musikkonservatoriet, misslyckades något senare att komma in i kompositionsklassen och tog i stället lektioner för Johan Lindegren.

Hugo Alfvén anställdes 1890 som andreviolinist i Hovkapellet, men hade då redan inlett sin bana som tonsättare. Från 1897 vistades han på stipendiemedel långa perioder utomlands för studier och kompositionsarbete. De återkommande utlandsvistelserna upphörde 1910, då Hugo Alfvén utnämndes till *director musices* vid Uppsala universitet. Han innehade den tjänsten till sin pensionering. I Uppsala ledde han Akademiska kapellet, manskören Orphei drängar, men också den blandade kören Allmänna sången.

Efter sin pensionering flyttade Hugo Alfvén till Leksand, en ort som han tidigt kom i kontakt med och som han sommarbodde i under Uppsalaåren. Han avled i Leksand 1960.

Hugo Alfvéns genombrott som tonsättare kom med uruppförandet av andra symfonin 1899. Med rapsodin *Midsommarvaka* från 1903 breddade han sin publik. Fastän han skrev orkesterverk långt upp i åren – sammanlagt fem symfonier, tre rapsodier, två baletter, uvertyrer och sviter samt ett flertal kantater – behöll han sitt senromantiska ideal med stor instrumental prakt, bärande melodier och sofistikerad harmonik.

Under åren i Uppsala gjorde han många tonsättningar för både manskör och blandad kör, i regel inför en stundande konsert. Hans publikvinnande folkvisebearbetningar har blivit särskilt älskade.

Alfvén komponerade också åtskilliga verk för röst och piano – allt från högdramatiska sånger till sådana som mer liknar visor. Alfvéns vokalverk ingår tillsammans med sånger av Emil Sjögren, Wilhelm Stenhammar och Wilhelm Peterson-Berger i en sedan länge klassisk svensk repertoar.

© *Gunnar Ternhag*, Levande musikarv

Drapa op. 27

Drapa är, likt kantaterna och många andra av Alfvéns större kompositioner, ett tillfällesverk. Få av dessa ha blivit bestående repertoarverk och det gäller också *Drapa*. Bland annat beror det på den osedvanligt stora orkestern, där det ingår sex harpor (men egentligen räcker det med två). Att just Alfvén utsågs av Kungliga Musikaliska akademien att vid dess högtidsdag den 16 maj 1908 hedra minnet av den nyligen avlidne Oscar II var ingen tillfällighet. Han hade med heder skilts från liknande uppdrag tidigare, trots att han alltid var ute i sista minuten. Akademien stod i tacksamhetsskuld till Oscar II, som varit akademiens preses när han var kronprins och bland annat medverkat till att dess hus vid Nybrokajen kom till stånd. Alfvén å sin sida hade i början av år 1908 föreslagits som ledamot av Akademien och han tackade för detta på sin födelsedag den 1 maj. Vid framförandet i Akademiens stora sal dirigerade Alfvén Hovkapellet.

En drapa var i fornnordisk skaldedikt ett högstämt kväde, ofta tillägnat en kung. Det fornnordiska temat låg i tiden, inte minst genom intresset för vikingatiden. Kvädet upplästes eller sjöngs till ackompanjemang av strängaspel. Strängaspelet har Alfvén tagit fasta på och harmoniken har en ”fornnordisk” anstrykning genom blandningen av moll och dur. En högstämd, om inte rentav pompös, karaktär frammanas av det omfattande blecket i smattrande fanfarer som inleder stycket

och även i fortsättningen finns närvarande. Det följs av en kadens för harporna. Därefter vidtar huvudtemat: en lång, uttänjd balladmelodi i hela orkestern i unisono. Både fanfarerna och balladtemat upprepas i ny instrumentering. Just instrumenteringen väckte samtidens beundran. Sidotemat är en hymnartad, ljus melodi. Därefter sker en repris från början till slutet, där sidotemat triumferar understruket av fanfarer.

Det finns ett drag av ytlighet och bristande inspiration i verket – något som är påfallande i jämförelse med *Festspel* till invigningen av Dramatiska teatern, som hade framförts i februari samma år, bara ett par månader tidigare.

© *Jan Olof Rudén*, Levande musikarv

Hugo Alfvén

Hugo Alfvén is one of Sweden’s most performed composers – a position he received quite early in his career and that has perpetuated since his decease. This position rests not least on the fact that he created veritable repertoire works in several compositional styles: the orchestral rhapsody *Midsommarvaka* (Midsummer Vigil) and folk song adaptations such as ‘Uti vår hage’ for choir and ‘Saa tag mitt hjerte’ for voice and piano.

Hugo Alfvén was born in Stockholm in 1872. Fatherless at a young age, he was raised together with his five siblings by his mother, who owned a grocery store. At first he began playing the piano, but quickly switched over to the violin. In 1887 he was accepted to the Royal Conservatory of Music in Stockholm for studies in violin performance and harmony. Later, failing entry to the composition studies class, he began taking private lessons from Johan Lindegren.

In 1890, Hugo Alfvén began employment as second violinist with the Royal Court Orchestra, but by then he had already had already been treading a new path as composer. Funded by grants, in 1897 he began to pursue further studies and compose for extended periods abroad. These reoccurring foreign visits halted in 1910, when Hugo Alfvén was named *director musices* at Uppsala University. He kept this position until he retired. In Uppsala he led the Academic Orchestra, the Orphei Drängar male choir, and the Allmänna Sången mixed choir.

After retirement, Hugo Alfvén moved to Leksand, a place he had come in contact with early on, and which had been his summer abode during his many years in Uppsala. He died in Leksand in 1960.

Hugo Alfvén’s breakthrough as a composer came with the premier of his Second Symphony in 1899. His audience expanded rapidly through performances of his orchestral rhapsody *Midsommarvaka* from 1903. Although he wrote orchestral works until late in life – a total of five symphonies, three rhapsodies, two ballets, overtures, suites and several cantatas – he retained his late romantic idiomatic style with great instrumental splendour, sustaining melodies and sophisticated harmonies.

Throughout his years in Uppsala, he wrote many compositions for both male and mixed choirs – usually for upcoming concerts. His popular folk song adaptations have become particularly beloved.

Alfvén also composed numerous works for voice and piano – everything from dramatic art songs to those more resembling folk tunes or ballads. Together with songs by Emil Sjögren, Wilhelm Stenhammar and Wilhelm Peterson-Berger, Alfvén’s vocal works are an intrinsic part of the traditional classic Swedish repertoire.

e a member of the Kungliga Musikaliska akademien (Royal Academy of Music).

© *Gunnar Ternhag*, Levande musikarv

Trans. Thalia Thunander

Kritisk kommentar

Källmaterial

A1 Huvudkälla. Partitur i autograf, Uppsala universitetsbibliotek. Accessionsnummer *1960/50. Inbunden volym med 32 sidor med notpapper, varav själva partituret upptar sidorna 4–30 (paginerade 2–28). Partituret är skrivet med tusch. Sidan 1 är titelsida med följande text, skriven med tonsättarens piktur: ”Till minne av Konung Oscar II / Drapa / för / stor orkester / av / Hugo Alfvén / op. 27 / Partitur”.

Sidan 2 är tom. Sidan 3 upptas av en besättningslista med följande text, skriven med tonsättarens piktur:

Orchestra

Strumenti di legno: 3 Flauti grande (Fl. III anche Fl. piccolo), 3 Oboi (Oboe III anche Cor. ingl.), 3 Clarinetti, Clar. basso, 3 Fagotti, Contrafagotto.

Strumenti d'ottone: 6 Corni, 4 Trombe, 3 Tromboni, Tuba bassa.

Batteria: Timpani, Tamburo militare, Triangolo, Piatti, Cassa grande, Tamtam.

Strumenti a corde: 16 Violini I, 16 Violini II, 12 Viole, 12 Violoncelli, 8 Contrabassi, 2 (6) Arpe.

På sista notsidan, efter det avslutande dubbelstrecket, står: ”Stockholm maj 1908”.

Sidorna 31–32 är tomma.

A2 Partitur i autograf, Musik- och teaterbiblioteket, Stockholm. Inbunden volym med 32 sidor med notpapper, varav själva partituret upptar sidorna 4–28 (paginerade 2–26). Partituret är skrivet med blyerts.

Sidan 1 är titelsida med följande text, skriven med tusch med tonsättarens piktur: ”Till minne av Konung Oscar II / Drapa / för stor orkester / av / Hugo Alfvén / op. 27 / Partitur”.

Nederst på sidan står med främmande pikturer:

”Utgifnings- och uppföranderätt tillhör Tonsättaren. Valentin.”

”Utom af K. Musik. Akademien får verket ej uppföras utan särskildt tillstånd af tonsättaren.”

Sidan 2 är tom. Sidan 3 har följande text, skriven med blyerts: ”Till minne av Konung Oscar II / Drapa / för stor orkester / av / Hugo Alfvén”.

På sista notsidan, efter det avslutande dubbelstrecket, står: ”Stockholm i maj 1908”.

Sidorna 29–32 är tomma.

A3 Skiss i autograf. Uppsala universitetsbibliotek. Accessionsnummer *1960/50. 8 sidor, varav Drapa upptar sidorna 1–5. Sidorna 6–8 är tomma. Överst på sidan 1 står ”Stockholm 20 april 1908. Drapa Hugo Alfvén”. Skissen är noterad på 2–3 notsystem efter behov. På sidan 5, efter det avslutande dubbelstrecket, står dateringen ”25 april 1908”. Manuskriptet är inlagt i ett omslag bestående av en annan sorts notpapper, där sidan 1 har följande text, skriven med Alfvéns piktur: ”’Drapa’/ op. 27.”

K Partitur i avskrift. Musik- och teaterbiblioteket, Stockholm. Accessionsnummer 1950/179. Detta partitur är av nyare datum, förmodligen utskrivet av en notskrivare på dåvarande Musikaliska Akademiens bibliotek.

S1 Handskrivet orkestermaterial. Musik- och teaterbiblioteket, Stockholm. Sannolikt är detta det material som användes vid uruppförandet 1908. I stämmorna finns några dateringar utförda av medverkande musiker, men tyvärr inte äldre än 1911. Materialet har senare kompletterats med fler stråkstämmor.

S2 Handskrivet orkestermaterial. Uppsala universitetsbibliotek. Accessionsnummer *1960/50. Detta material förefaller vara utskrivet i Uppsala inför ett framförande där 5 maj 1911. Tre av stämmorna är försedda med datering av en av de medverkande notskrivarna. En andraviolinstämma och en violastämma har anteckningen ”19-4-11” och en cellostämma ”20-4-11 Uppsala”.

Både **A1** och **A2** är fullständiga partitur i autograf. **A1** har valts som huvudkälla för att det är en prydlig renskrift i tusch, utförd med Alfvéns sedvanliga noggrannhet. Det är ytterst få detaljer som behövt ifrågasättas, och en snabb jämförelse med i första hand **A2** och i andra hand **S1** och **S2** har i regel hjälpt för att skapa klarhet. **A3** och **K** har inte alls beaktats vid utarbetandet av denna utgåva.

Några notationsmässiga detaljer

Det blir stundtals trångt mellan notsystemen, när stämmorna går upp i höga lägen, och Alfvén har blivit tvungen att notera med oktavatecken, fast det egentligen inte är nödvändigt för notläsningen. Utgivaren har i sådana fall ofta valt att i stället notera i klingande oktav.

Alfvén noterar i detta verk drillar och slagverkets tremolon med *tr*-tecken följt av våglinjer. Däremot använder han sig inte av bindebågar mellan de involverade takterna. Efter sidbrytning upprepar han *tr*-tecknet, vilket i några fall skapat tveksamhet om huruvida drillen/tremolot skall fortsätta utan avbrott eller sättas an på nytt. Här har **A2** kunnat vara till hjälp. Sidbrytningarna ligger där ofta på andra ställen än i **A1**, och en jämförelse mellan båda källorna visar att Alfvén i samtliga

dess fall avser ett kontinuerligt tremolo. För att klargöra detta har utgivaren avstått från nytt *tr*-tecken på de nya sidorna och endast fortsatt med våglinjen.

Vid tre tillfällen använder sig Alfvén av en något oklar notation i harpstämmorna. Andra ackordet i 64 är noterat så här:

Uppenbarligen skall oktavatecknet gälla för båda notsystemen, vilket inte är allmän praxis och vilket därför skulle kunna leda till missförstånd. Utgivaren har därför valt att notera om ackordet i klingande oktav och med båda händernas toner noterade i det övre systemet. Liknande omnoteringar har skett i 103 och 105. Se nedan.

När det gäller valet av klaver för instrument, som normalt växlar mellan olika klaver, avviker utgåvans partitur stundtals från **A1**, detta eftersom valet är beroende inte bara av stämmornas läge för de olika instrumenten utan även av vilka stämmor som är sammanskrivna på samma notsystem, vilket ofta innebär en kompromiss. I utgåvan har det ibland varit lämpligt med en annan fördelning över notsystemen än det är i **A1**, vilket har lett till delvis andra val av klaver. I utgåvans stämmaterial har utgivaren ibland valt andra klaver än i partituret, detta för att de nämnda kompromisserna inte begränsat valet.

Kommentarer

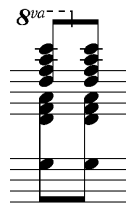
- Instrumentens inbördes ordning i partituret följer **A1** med undantag för att Triangolo placerats över Tamburo militare i stället för närmast under.
- Transponeringarna i **A1** har bibehållits.
- Basklarinettstämman i Alfvéns partitur är noterad i B med s.k. tysk notation med basklav som grundklav och klang en helton under den noterade tonhöjden. Detta har följts i utgåvan, men i stämaterialet medföljer även en stämman som är noterad med fransk notation, d.v.s. helt i G-klav med klang en nona under den noterade tonhöjden.
- Slaginstrumenten är i **A1** noterade på vanliga femlinjesystem men på system med en notlinje i denna utgåva.
- Repetitionssiffrorna är hämtade från **A1**.
- Kommentarerna nedan avser huvudkällan **A1**, om inte annat anges.

Takt	Instrument	Kommentar
3	T. mil.	Anvisningen <i>förstämd</i> anger att trummans sejare skall vara frånslagna (= senza corde).
47	Cb.	Anvisningen <i>arco</i> tillfogad i enlighet med S1 och en av stämmorna i S2 . I både A1 och A2 saknas uppgift om var arco skall gälla.
64	Arpa I	Se ovan i avnittet <i>Några notationsmässiga detaljer</i> .
70–77	Vl. I, II, Vle	Vl. II är noterade med enkla skaft i 70–73 i både A1 och A2 , medan överstämman i Vle har skaft uppåt och understämman nedåt. Detta antyder möjligen att Vl. II skall spela med dubbelgrepp men Vle divisi. I 74–77 har Vl. I enkla skaft och Vl. II dubbla. Utg. har valt enkla skaft för alla dessa insatser.
74	Tamb. mil.	Anvisningen <i>skarp</i> anger att sejarna nu skall vara påslagna (= con corde).
74, 76	Vc.	De tre sista 8-delarna i dessa takter är noterade i tenorklav.
85	Arpa II	I A1 är endast bastonen gess på andra, tredje och fjärde 8-delen skriven i det undre systemet, medan de tre överstämmorna är placerade i det övre. I A2 är även den näst understa stämman skriven i det undre systemet. Utg. har valt att notera alla fyra stämmorna i diskantklav i det undre systemet.
86–87	Arpa II	De toner som i utgåvan är noterade som a är i A1 felaktigt skrivna som b. I A2 är endast första ackordet utskrivet, följt av anvisningen <i>unis</i> . I S1 är de aktuella tonerna noterade som a medan S2 har dem skrivna som dubbel-b. Utg. har efter att ha rådfrågat harpist valt att notera

som a, vilket visserligen är harmoniskt inkorrekt, men vilket i stället tydligt och klart anger vilken sträng som skall anslås.

103 Arpa II

De två ackorden på tredje slaget är noterade på följande sätt:

Utg. har i stället använt sig av Alfvéns notation i 18, där det tydligare framgår i vilken oktav vänsterhanden skall spela.

105 Arpe

Första ackordet på det undre systemet i båda stämmorna innehåller fem toner, trots att harpister endast använder fyra fingrar på varje hand.

Eftersom ackordet är detsamma i båda stämmorna har det varit möjligt att lösa problemet genom att ta bort en ton i varje stämma, g i lilla oktaven i Arpa I och g1 i Arpa II. Förhoppningsvis kommer detta lilla ingrepp inte att höras.

105 Arpa II

Ackorden på tredje slaget är noterade på samma sätt som i 103, och utg. har tillämpat samma lösning som där.

109 Arpe

Översta stämman i det fjärde ackordet på det undre systemet är a här men ciss på parallellstället i 24. Så är det även i A2. Utg. har respekterat denna lilla skillnad.

120 Tr. II

Crescendopilen tillfogad i analogi med övriga melodiförande instrument samt enlighet med A2.

124–125 Vl. I

De två stämmorna är sammanskrivna på ett system i A1 och A2. Båge är endast utsatt ovanför systemet, men utg. finner det sannolikt att bågen skall avse båda stämmorna. Detta får stöd i S1, där stämmorna är utskrivna på var sitt system med båge även i det undre systemet.

131 Arpe

B-förtecknet för ess i första ackordet är tydligt utsatt i både A1 och A2 trots att det är e i både melodi och ackompanjemang i resten av orkestern.

141–143 Vl. II

I A1 är Vl. II skriven en oktav lägre från och med andra hälften av 141 till slutet av 142 (sista takten på sidan). Uppenbarligen har Alfvén glömt att sätta ut oktavatecken med efterföljande streckad linje så som han gjort i Vl. I i samma avsnitt. I 143 (på ny sida) är däremot oktavatecken utsatt. A2 ger tydligt besked om att Vl. I och II skall spela unisont: i Vl. II är de första 8 tonerna i 141 utskrivna, sedan kommer anvisningen *col 1°*.